

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

Hotărârea nr. 574
Din 11.09.2019

Dosar nr.: 381/2018

Petiția nr.: 3099/21.05.2018

Petent: .

Reclamați: .

Obiect: refuz acordare drepturi sociale pentru fiica petentului, persoană cu handicap, și divulgarea informațiilor cu privire la starea de sănătate a minorei

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

.

Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamaților

.

.

II. Descrierea presupusei fapte de discriminare

4. Petentul sesizează CNCD cu privire la comportamentul reclamaților, respectiv refuzul primarului de a acorda drepturile sociale fiicei sale, persoană cu handicap, precum și divulgarea informațiilor cu privire la starea de sănătate a minorei.

III. Procedura de citare

5. În temeiul art. 20 alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților, pentru termenul din data de 02.07.2018.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

6. Petentul sesizează Consiliul cu privire la discriminare săvârșită de Primarul Municipiului Carei și consilierul acestuia, prin neacordarea drepturilor sociale pe care fiica petentului le are în calitate de persoană cu handicap, precum și prin dezvăluirea informațiilor în public privitoare la handicapul minorei.

Astfel, petentul susține că primarul i-a furat banii de concediu de odihnă conveniți pe durata cât a fost angajat al Primăriei în calitate de însoțitor al minorei, l-a dat afară din Primărie și s-a purtat urât cu familia sa.

De asemenea, petentul atașează la petiție articole publicate pe portalul de știri și opinii de Crei.

Sușinerile reclamațiilor

7. Domnul ..., primar al Municipiului Crei susține că petentul și familia sa au beneficiat de toate drepturile și ajutoarele sociale cuvenite, chiar mai mult decât alte persoane. Odată cu reîncadrarea fiicei petentului într-un alt grad de handicap, în anul 2010, acesta nu a mai putut să-și păstreze statutul de angajat al primăriei, întrucât nu mai era însoțitor al persoanei cu handicap (potrivit hotărârii Comisiei Județene).

Reclamatul susține că de aici au pornit toate nemulțumirile petentului, acesta începând să facă foarte multe sesizări la multe instituții ale statului.

Cu privire la neacordarea ajutorului în valoare de 500 de lei, în anul 2013, reclamatul susține că acest drept nu a fost acordat în baza Hotărârii Consiliului local al Municipiului.

Prin urmare, reclamatul susține că nu a săvârșit nicio faptă de discriminare împotriva petentului ori a familiei acestuia.

8. Domnul .. susține că niciuna din acuzațiile petentului nu reprezintă discriminare. Tot ceea ce îi impută petentul este un articol în care arată că denunțul îndreptat împotriva primarului municipiului Carei a fost clasat de către Parchetul de pe lângă Judecătoria Carei.

Reclamatul consideră că este vorba despre o nouă plângere nejustificată la adresa sa făcută la comanda anturajului familie Ciută (DI .. a fost contracandidatul primarului , iar soția acestuia este blogerită care editează portalulul „Buletin de Carei”).

V. Motivele de fapt și de drept

9. **În fapt, Colegiul Director reține refuzul acordării** unor drepturi sociale pentru fiica petentului, persoană cu handicap, și divulgarea informațiilor cu privire la starea de sănătate a minorei.

10. **În drept**, sub aspectul incidenței prevederilor art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, relativ la definiția discriminării, Colegiul precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 alin.1 din O.G. nr.137/2000, republicată. Un aspect definitoriu al discriminării îl constituie faptul că diferența de tratament este bazată pe o caracteristică, respectiv un criteriu interzis. Ca atare, tratamentul aplicat trebuie să fie diferit de cel care a fost sau ar fi aplicabil unei persoane dintr-un grup relevant în circumstanțe similare sau comparabile. Or, discriminarea directă presupune atingerea adusă beneficiului unui drept al persoanei discriminate tocmai datorită apartenenței acesteia la un grup (de exemplu, origine rasială sau etnică, religie etc.) sau al unei caracteristici individuale (dizabilitate, gen, vârstă, boală cronică etc.). **Din acest punct de vedere, discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau la unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate în cazul persoanei care este supusă discriminării. Această legătură de cauzalitate reiese din definiția cuprinsă în Art. 2 alin. 1 al Ordonanței 137/2000, în particular, prin utilizarea sintagmei „pe bază de”, dispunând că prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință „pe bază de (...)”. Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (tratamentul diferențiat) și impun a analiza dacă un criteriu interzis (origine rasială sau etnică, vârstă, dizabilitate, sex, religie, convingeri etc.)**

invocat de reclamant (petent) constituie un factor relevant sau determinant în acțiunea sau inacțiunea imputată părții reclamante (pârâtului).

12. Același raționament este aplicabil și în cazul discriminării indirecte, prevăzută în art. 2 alin.3 din O.G. nr. 137/2000, cu precizarea că raportul de cauzalitate nu este direct. În situația discriminării indirecte, ne plasăm în câmpul de aplicare al unui criteriu aparent neutru, la prima vedere, ceea ce scoate din discuție un raport de cauzalitate direct, însă în fapt se produce un dezavantaj față de o persoană sau față de un grup de persoane în raport cu o caracteristică sau un criteriu de discriminare interzis. În ceea ce privește existența acestei legături de cauzalitate între tratamentul diferit și criteriul interzis s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție, între altele, prin Decizia civilă nr. 1530/2009 și Decizia civilă nr. 2758/2009.

De asemenea, pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile dar care sunt tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit.

13. Raportat la obiectul petiției, Colegiul director reține că între părți există un conflict mai vechi, petentul reclamându-i de mai multe ori la organele de cercetare penală, și nu numai. De asemenea, din documentele depuse la dosar nu reiese niciun document care să conțină date despre boala/handicapul minorei, fiica petentului. Mai mult, la dosar sunt depuse articole în care petentul își exprimă nemulțumirile față de reclamați, în special, față de primarul Municipiului Crei. Cu privire la acordarea drepturilor sociale, acestea se acordă în conformitate cu gradul de handicap stabilit de Comisia de evaluare a persoanelor cu handicap.

14. În consecință, luând act de sesizare și actele dosarului, Colegiul reține că petentul nu a indicat nicio probă în sensul celor susținute. Astfel, potrivit art. 20 alin (6)prima teză “persoana interesată va prezenta fapte pe baza cărora poate fi prezumată existența unei discriminări directe sau indirecte”, iar alin.6 teza finală din O.G. prevede” în fața Colegiului director se poate invoca orice mijloc de probă, inclusiv înregistrări audio și video sau date statistice”. În speță, Colegiul observă că nici la data sesizării nici după audieri sau până la data soluționării dosarului, nu s-au indicat martori, declarații sau alte probe, astfel încât, nu se poate reține din ansamblul situației de fapt, nici un mijloc de probă de natură a stabili existența afirmațiilor imputate părții reclamante.

15. Examinând sesizarea și actele din dosar, Colegiul director nu reține mijloace de probă care să determine incidența art. 2 din Ordonanța de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Nu se pot reține mijloace de probă care să determine incidența art. 2 din Ordonanța de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată

2. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

SANDU VERONICA TATIANA – Membru

Data redactării: 16.09.2019

**Hotărâre redactată și motivată de: Asztalos Csaba Ferenc
Angelica Paraschiv Gergely**

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.